ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Του **Γιώργου Μητραλιά**

Μετά από τις καταιγιστικές εξελίξεις των τελευταίων 6-7 ημερών, η Ιστορία δείχνει να επιταχύνεται και η πορεία της Καταλονίας προς την ανεξαρτησία της μοιάζει πια ασταμάτητη: Αν δεν υπάρξει κάποιο απρόβλεπτο γεγονός, το πρώτο τεράστιο βήμα προς τη δημιουργία της ανεξάρτητης Δημοκρατίας της Καταλονίας θα έχει γίνει μέσα στις επόμενες 10 μέρες!

Συγκεκριμένα, η νέα καταλανική Βουλή που προέκυψε από τις εκλογές της 27ης Σεπτεμβρίου, θα ψηφίσει τη Διακήρυξη που συνυπέγραψε ήδη η πλειοψηφία των βουλευτών της, και η οποία προβλέπει ότι η κυβέρνηση της Καταλονίας θα υπακούει εφεξής αποκλειστικά και μόνο στο Καταλανικό Κοινοβούλιο και όχι πια στη Μαδρίτη και στους θεσμούς του Ισπανικού Κράτους! Η ίδια ιστορική Διακήρυξη κηρύσσει την έναρξη μιας «Συντακτικής Διαδικασίας των πολιτών, ανοικτής, συμμετοχικής και χωρίς αποκλεισμούς» που θα καταλήξει στη δημιουργία του Καταλανικού Κράτους «με τη μορφή της Δημοκρατίας (Republica)». Σύμφωνα με την ίδια Διακήρυξη, αυτή η «διαδικασία δημοκρατικής αποσύνδεσης δεν θα υπακούει στις αποφάσεις των θεσμών του Ισπανικού Κράτους» -και ειδικότερα στο διαβόητο Συνταγματικό του Δικαστήριο- που κηρύσσονται «απονομιμοποιημένοι»…

Τόσο τα καθεστωτικά ΜΜΕ της Μαδρίτης όσο και τα νεοφιλελεύθερα κόμματα της δεν κάνουν λοιπόν λάθος όταν σπεύδουν να χαρακτηρίσουν πράξη «αμετάκλητης ρήξης με την Ισπανία» την υπογραφή αυτής της Διακήρυξης από τα δυο ανεξαρτησιακά κόμματα που διαθέτουν την πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο της Καταλονίας. Δηλαδή από τη μια, από τον εκλογικό συνασπισμό «Μαζί για το Ναι» (Junts pel Si) του κυβερνώντος κόμματος Convergencia του απερχόμενου προέδρου της Καταλονίας Αρτούρ Μας με την Esquerra Republicana (Δημοκρατική Αριστερά) του Οριόλ Ζούνκερα, και από την άλλη, από τη διαρκώς ανερχόμενη μικρότερη αντικαπιταλιστική CUP (1) που έχει φτάσει να είναι ο ρυθμιστής των καταλανικών, και κατ’επέκταση και των ισπανικών πολιτικών εξελίξεων.

Σύσσωμος μάλιστα ο ισπανικός τύπος διαπιστώνει, και για αυτό οδύρεται και απειλεί, όχι μόνο ότι τα βασικά σημεία της Διακήρυξης οφείλονται στην CUP αλλά και ότι η CUP πέτυχε να επιβάλλει τις επιλογές της στον πρόεδρο Μας την ίδια ώρα που καταγγέλλει τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές του και αρνείται κατηγορηματικά και δημόσια να τον ψηφίσει προκειμένου ο κ. Μας να μην επανεκλεγεί στην προεδρία της Καταλονίας!

Όπως θα έπρεπε να αναμένεται, όλες αυτές οι ιστορικές εξελίξεις προκαλούν μια πρωτοφανή νευρική κρίση στη Μαδρίτη. Σε τηλεοπτικό του «διάγγελμα προς το έθνος», ο πρωθυπουργός Ραχόϊ έσπευσε ήδη να δηλώσει ότι «θα χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα» για να αποτρέψει την απόσχιση της Καταλονίας, μηδέ εξαιρουμένης της εφαρμογής του περίφημου άρθρου 155 του ισπανικού Συντάγματος που προβλέπει την κατάργηση της «αυτονομίας» της Καταλονίας, δηλαδή την κατάργηση του Κοινοβουλίου και της κυβέρνησής της. Τις σκληρές δηλώσεις του κ. Ραχόϊ υπερθεμάτισαν ακαριαία οι ηγέτες τόσο του Σοσιαλιστικού Εργατικού κόμματος (PSOE) όσο και των νεότευκτων και ανερχόμενων δεξιότατων Ciudadanos (Πολιτών), που από κοινού με τον Ισπανό πρωθυπουργό δήλωσαν έτοιμοι να δημιουργήσουν όλοι μαζί ένα αρραγές «εθνικό» μέτωπο ενάντια στους «εχθρούς της ισπανικής πατρίδας».

Και ο ηγέτης των Podemos; Πώς αντιδρά απέναντι σε όλα αυτά ο Πάμπλο Ιγκλέσιας; Αφού πρώτα διαμαρτυρήθηκε έντονα επειδή ο κ.Ραχόι «ξέχασε» να τον καλέσει -όπως τους άλλους ηγέτες- στις διαβουλεύσεις του, ο Π. Ιγκλέσιας διεκδίκησε το «δίκιο» του δηλώνοντας με νόημα ότι… «εμείς είμαστε η καλύτερη εγγύηση για την ενότητα» της Ισπανίας! Σχεδόν την ίδια ώρα, στη Βαρκελώνη οι επικεφαλής του -παταγωδώς αποτυχημένου- καταλανικού εκλογικού συνδυασμού στον οποίο μετέχει το Podemos, έδιναν συνέντευξη τύπου στην οποία πρότειναν να σταματήσει πάραυτα η αποσχιστική διαδικασία της καταλανικής Βουλής και να αντικατασταθεί από την προετοιμασία ενός δημοψηφίσματος που θα πρέπει να οργανωθεί με τη συναίνεση …της Μαδρίτης!

Φυσικά, δεν είναι διόλου τυχαίο ότι τοποθετήσεις σαν κι αυτές οδηγούν σε εκλογικές πανωλεθρίες, που με τη σειρά τους οδηγούν πρώτα στη παραίτηση της ηγεσίας των Podemos της Καταλονίας και κατόπιν στην ουσιαστική διάσπαση του εκλογικού συνασπισμού τους. Τρανή απόδειξη το γεγονός ότι, κατά την εκλογή προέδρου της νέας Καταλανικής Βουλής, οι μισοί νεοεκλεγμένοι βουλευτές της έκαναν του κεφαλιού τους και υπερψήφισαν την δημοφιλέστατη

ηγέτιδα του μαζικού καταλανικού κινήματος και υποψήφια των υπέρμαχων της ανεξαρτησίας Κάρμε Φορκαντέλ (Carme Forcadell), η οποία δεν δίστασε να κλείσει την πρώτη της προεδρική ομιλία με τη σημαδιακή φράση «Ζήτω η Καταλανική Δημοκρατία»!

Όλα αυτά δεν σημαίνουν καθόλου ότι η πορεία της Καταλονίας προς την ανεξαρτησία της θα ολοκληρωθεί απρόσκοπτα και ότι οι αντίπαλοί της δεν θα κάνουν τα πάντα για να την εμποδίσουν. Με τη πέρασμα των ημερών και την επίδειξη δύναμης αλλά και ταξικής αδιαλλαξίας από την CUP, που μόλις προχτές ακύρωσε κρίσιμη συνάντηση με τον κ. Μας τον οποίο κατάγγειλε ως υπεύθυνο για την εξαπόλυση κύματος συλλήψεων αναρχικών της Βαρκελόνης, ο παραδοσιακός φόβος που προκαλεί στο ισπανικό κατεστημένο η απόσχιση της Καταλονίας αντικαθίσταται τώρα από τον αληθινό τρόμο που τους προκαλεί η όλο και πιο έντονα ταξική και ανεξέλεγκτη δυναμική αυτής της απόσχισης. Ενδεικτικό αυτού του τρόμου είναι και το αβυσσαλέο μίσος προς τον κ. Μας που εκδηλώνει εσχάτως το ισπανικό κατεστημένο και που εκφράζει πιστά το προχτεσινό κύριο άρθρο της ναυαρχίδας των εφημερίδων τους με τίτλο «Adiós Artur Mas», η γνωστή και διόλου «έγκυρη» El Pais. Ιδού λοιπόν ένα μικρό αλλά και εύγλωττο απόσπασμα: Αποδεχόμενος τους όρους της CUP, «ο Μας μετατράπηκε σε υπηρέτη των πολέμιων του συστήματος και όχι σε στήριγμα του business friendly που είχε υποσχεθεί. Σε ένα παράγοντα χάους, και όχι τάξης. Σε άλλοθι των θαυμαστών του Κροπότκιν και του Ντουρούτι, και όχι σε εκπρόσωπο της μετριοπαθούς αστικής τάξης. Σε δημιουργό αβεβαιότητας, και όχι βελτιωτικών ορθολογικών προσδοκιών. Αυτοκτόνησε πολιτικά, αν και θα μπορούσε κανείς να του δώσει μια παράταση… εν είδει μη αναστρέψιμου κώματος»…

Στη πραγματικότητα, η αντεπίθεση του κατεστημένου της Μαδρίτης αποκτά όλο και πιο ξεκάθαρα ταξικό περιεχόμενο καθώς μέρα με τη μέρα βλέπουμε όχι πια μόνο το μεγάλο ισπανικό κεφάλαιο αλλά τώρα και τους μεγάλους Καταλανούς επιχειρηματίες να στρέφονται κατά του κ. Μας και να εγκαταλείπουν το κόμμα του στην ηγεσία του οποίου αρχίζουν να εκδηλώνονται εντονότατες διαφωνίες. Εξάλλου, δεν είναι τυχαίο ότι επικεφαλής της σταυροφορίας για την παραμονή της Καταλονίας μέσα στο Ισπανικό Κράτος είναι ο πιο πλούσιος Καταλανός, ο πρόεδρος των Ισπανών βιομηχάνων Χουάν Ροσέλ. Μάλιστα, για να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία, ο αξιότιμος κ. Ροσέλ ξεκαθαρίζει ότι «εμείς οι επιχειρηματίες ενεργούμε πάντα στη βάση των συμφερόντων μας», πριν προειδοποιήσει ότι «η ανεξαρτησία της Καταλονίας θα την γυρίσει πίσω στον 19ο αιώνα»!

Προσοχή λοιπόν στην Καταλονία και στις ιστορικές της εξελίξεις επειδή όλα δείχνουν ότι εκεί θα παιχτεί –και πάλι- ό,τι απομένει από τη τύχη μας. Όσο για τα ελληνικά και τα περισσότερα διεθνή ΜΜΕ που εξακολουθούν να σιωπούν ένοχα αποκρύπτοντας από τη κοινή

γνώμη τα τεκταινόμενα, ένα μόνο πράγμα έχουμε να τους πούμε: ΄Ο,τι κι αν κάνουν η αλήθεια θα μαθευτεί. Και αυτό θα συμβεί μάλλον πολύ γρήγορα...
Σημειώσεις

1. Βλέπε: Καταλονία: Από την ελεύθερη πτώση του Π. Ιγκλέσιας στο ρυθμιστικό ρόλο της αντικαπιταλιστικής CUP

Πηγή: contra-xreos.gr